

Závěrečné shrnutí práce synodní skupiny

Téma č. 6 – Vést dialog v církvi a ve společnosti

Pracovní skupina měla sedm členů. Při prvním setkání si vybrala téma a otázku. Následně se dvakrát věnovala vybrané otázce:

(Jak) Vede církev dialog s různými společenskými institucemi a učí se od nich, například svět politiky, kultury, občanská společnost, chudí?

Výstupy z práce skupiny

Při pohledu na současnou mladou generaci je vidět mladé lidi, kteří se dívají do mobilu. Nabízí se otázka, jak to bude dál? Jak budou vést dialog děti, jejichž mámy místo rozhovoru s nimi koukají do mobilu? Jak bude vést dialog další generace, pro kterou je běžná vulgarita a mluvení bez úcty a bez slušnosti? Jak tuto generaci vychovávat?

Není třeba měnit seniory na mladé a mladé na seniory. Je dobře, že jsme pestří. Je třeba nacházet způsoby, jak dobře, pěkně a slušně nažívat a sdílet, nejen komunikovat. Jde to ztuha. Jsme na cestě. Po ní chceme jít. Že se nám něco nepovede, že se v rozhovoru urazíme, že máme problém navázat rozhovor, to není důvod, proč nezkoušet dialog znovu a znovu. Vždyť rozhovory mezi lidmi nikdy nejsou bez chyb a nepochopení. Synoda je živý pohyb, který nás vede kupředu. Ježíš chce, aby tento pohyb trval pořád.

Místy dialogu napříč generacemi ve farnosti byly zájezdy, sbor a ples. Z různých důvodů tyto akce už nefungují, nebo nefungují jako dřív. Existují jiné nabídky pro jednotlivé skupiny farníků, např. setkávání seniorů, ale v nich se potkávají stále stejní lidé a noví se nepřidávají. Je dobře, že ve farnosti existují různé nabídky. Na ně farníci ve svobodě odpovídají. Mezigenerační setkání/společenství ale ve farnosti schází.

Dialog začíná u schopnosti se zdravít. Pozdravit se navzájem mezi křesťany i s lidmi na ulici. To nám příliš nejde. Bůh je Bohem všech. Co nám brání, abychom druhé pozdravili? Z krátkého pozdravu může vzejít příležitost pro rozhovor.

Každý člověk má jiné dispozice k vedení dialogu. Někdo je uzavřenější, jiný dá více na rozhovor. Platí to i pro učitele, kněze, biskupy. Ne každý člověk chce mluvit, ale každý ocení, když se mu naslouchá. Pokud chceme být církví/farností dialogu, je třeba, abychom v čele měli lidi, kteří umí vést dialog, usilují o něj, je jejich stylem.

Církev by se mohla inspirovat od neziskových organizací, které aktivně pomáhají lidem často zapojením dobrovolníků, například účastí zástupců biskupství (klidně běžných pracovníků) na akci *Lidé lidem*. Účast zástupců biskupství na uvedené akci by církvi na veřejnosti určitě vylepšila "trpěný" obraz v očích společnosti.

Zapsal Petr Smolek

28. 11. 2022